

Всички мълчали. Дошло ред и на добрия син. Той казал весело:

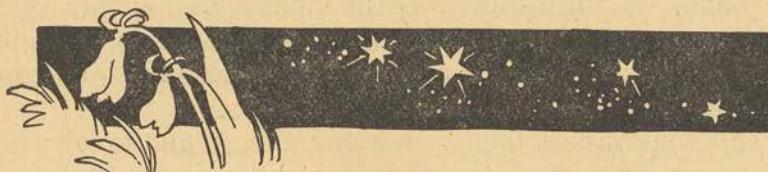
— Ще намерим жито в мравунеците, царю.

Зачудили се всички. Учудил се и царят. Той хаповядал да разровят няколко мравунека и, наистина, намерили в тях жито.

Тогава царят запитал съветника отгде знае той, че там има жито. Добрият син рассказал всичко. Разказал той, как му домиляло за татко му, как го скрил у дома и скришом го храни и до сега.

Царят бил поразен и отменил тоя лош обичай, да се хвърлят старите хора в планината.

Александър Спасов

ДЕТЕТО НА ФЕВРУАРИ

Рано рани кокичето,
всички цветя изпревари.

— Гледайте ми момичето!
Провикна се Февруари.

Пъргаво и ранобудно,
бяло като снеговете,
то само, в поле безлюдно,
си люлее цветовцете.

Духнат ли от планините
снежни бури и вихрушки,
то ги среща в равнините,
без другари и без дружки.

В ясни нощи по небето
гледа ледните звездички,
денем слуша из полето
писъка на клети птички.

И въздиша то без сили,
лее сълзи и се чуди:
— Февруари, татко мили,
що тъй рано ме събуди?

Да трепера и да крея
сред студа, жесток мъчител!
— О дете, с теб се гордея:
ти на радос си вестител!

Драго Попов